

Мера царквы

Аўтар

Марк Макгі

Ці адпавядаюць царквы Амерыкі Божым стандартам? Ці задаволены Ён нашымі намаганнямі? Ці дасягаем мы Ягоных Мэт? Што Бог кажа амерыканскім царквам?

Гэта даследаванне Бібліі было ўпершыню прадстаўлена больш за 25 гадоў таму і тут прайгранна ў першапачатковым выглядзе.

Я стаў членам Цела Хрыста амаль 50 гадоў таму, так што гэта дало мне шмат часу, каб паглядзець, як функцыянуе амерыканская царква. Я таксама быў прафесійным журналістам на працягу 40 гадоў, таму ў мяне было шмат магчымасцей бачыць царквы ў навінах. Як хрысціяне і іх кіраўнікі вымяраюць свой поспех у якасці членаў Хрыстовай Царквы?

Прытрымліванне пэўных дактрынальных вераванняў заўсёды было важнай мерай у кожнай царкве. Людзям, якія верылі ці дзейнічалі па-рознаму ў пэўных дактрынах, звычайна не дазвалялася ўдзельнічаць у чым-небудзь значным у набажэнствах і лідэрстве. Адпаведнасць часта была важнай часткай царкоўнага жыцця. Я размаўляў з многімі хрысціянамі, якіх з-за няважных рознагалоссяў прымусілі выслаць з царкваў. Некаторыя з іх зводзіліся да дробнай рэўнасці і зайздрасці з боку некалькіх магутных членаў царквы.

Многія хрысціяне вымяраюць свае царквы сумай грошай, якую яны марнуюць на місіі. Іншыя падлічваюць колькасць людзей, выратаваных і ахрышчаных кожны тыдзень. Шмат хто лічыць, што колькасны рост сяброўства з'яўляецца вельмі важным інструментам

вымярэння. Некаторыя царквы імкнуцца дасягнуць першых 100 членаў. Іншыя спрабуюць перасягнуць 10 000 членаў. Незалежна ад колькасці, павелічэнне колькасці членаў часта з'яўляецца галоўнай мэтай вымярэння.

Я бачыў, як царквы ставяць перад сабой вялізныя мэты наведвання і членства. Я бачыў, як пастары ездзілі на аслах у царкву і бралі пірагі ім у твар, каб "узяць людзей у намёт", як казалі б з кафедры. Дзясяткі тысяч царкоўных лідэраў прынялі ўдзел у семінарах "Рост царквы", якія вучылі, як выкарыстоўваць маркетынговыя і рэкламныя метады, каб прыцягнуць людзей да дзвярэй царквы і ўтрымаць іх праз розныя "праграмы".

Яны сустрэліся з пастарамі найбуйнейшых царкваў Амерыкі, каб пачуць іх сакрэты будаўніцтва вялікіх, магутных царкваў, якія маглі б уздзейнічаць на Хрыстос на цэлыя гарады і рэгіёны. Яны ўдзельнічалі ў агульнагарадскіх евангелізацыйных і адраджэнскіх кампаніях, якія прывялі да алтара сотні ці тысячы людзей, каб прыняць Хрыста, вызнаць свае грахі, паразумецца з сям'ёй ці суседзямі альбо абвясціць аб сваім пакліканні ў міністэрства. Яны чулі, як хрысціяне распавядаюць пра тое, наколькі "паспяховай" была іх праграма з-за вялікай колькасці людзей, якія адгукнуліся на яе.

На жаль, я бачыў і ахопліваў шмат "расце" царкваў, якія трапляюць у публічны ганьбу з-за бойкі, варожасці і скандалаў. Я бачыў, як царквы і пастыры расколваліся з-за драбнючкіх праблем. Я бачыў, як яны распаўсюджваюць разнастайныя заганныя чуткі пра іншых вернікаў

па ўсёй сваёй суполцы. Я бачыў, як хрысціяне радуецца няўдачам людзей, якім яны калісьці пакланяліся і працавалі.

Я бачыў, як маладыя хрысціяне з агідай пакідаюць цэрквы, ніколі больш не зацямяючы дзверы мясцовага сходу. Я бачыў, як цэрквы за некалькі тыдняў губляюць сотні членаў, таму што лідэры выдаткоўвалі царкоўныя сродкі на маркетынжавыя метады і праграмы альбо прамыя растраты. Я бачыў, як царква за царквой штурхалася да дзвярэй банкруцтва. Я назіраў за тым, як сотні пастыраў штогод пакідалі свае міністэрствы з-за бітваў са сваёй кангрэгацыяй ці канфесіяй.

Гады таму я сустракаўся з пастарамі, якія размаўлялі пра свае цэрквы і сваё пакліканне, быццам будавалі асабістае царства. Яны размаўлялі пра людзей у сваіх цэрквах, быццам яны былі іх аб'ектамі альбо праектамі. Яны заклікалі сваіх людзей ахвярна ахвяраваць на набыццё царкоўных будынкаў, абсталявання і тэлепраграм, нават да таго, што яны могуць апынуцца пад пагрозай фінансавага згубы. Яны жорстка выказваліся пра тое, як хрысціяне не прадаюць усё, што трэба, для росту царквы. Я чуў, як пастары казалі, што вымярэнне Царквы, якую хоча Бог, - гэта заўсёды "вынікі".

Тое, што я бачыў і перажыў амаль пяць дзесяцігоддзяў, прымусіла мяне задаць некалькі жорсткіх пытанняў пра тое, як нам трэба вымяраць царкву. Я не скідваю з рахункаў важнасць заваёвы людзей да Хрыста, падтрымку місій і працу па прыцягненні новых людзей у царкву. Зусім не. Я спытаў сябе, што могуць зрабіць хрысціяне і іх

кіраўнікі, каб спадабацца Богу. Чаго Ён хоча? Здаецца, гэта самае галоўнае ў Божым Sloве.

Бог хоча любові ў сваёй Царкве, Цэле Хрыста. Ён хоча, каб хрысціяне былі добрымі адзін да аднаго. Ён хоча, каб вернікі даравалі адзін аднаму. Бог хоча, каб мы радаваліся адзін аднаму. Ён хоча, каб мы цярпелі адно да аднаго. Бог хоча, каб мы былі верныя Яму і іншым хрысціянам. Ён хоча, каб царкоўныя кіраўнікі былі прыкладам Любові і Ласкі для ўсіх вернікаў. Бог хоча, каб мы былі адзінымі ў важных для Яго рэчах.

«Калі я размаўляю на мовах людзей і анёлаў, але не маю любові, я толькі гучны гонг альбо ляскаючая цымбала. Калі я маю дар прароцтва і магу спасцігнуць усе таямніцы і ўсе веды, і калі ў мяне ёсць вера, якая можа рухаць горы, але не мае любові, я нішто. Калі я аддаю ўсё, чым валодаю, бедным і аддаю сваё цела полымя, але не маю любові, я нічога не атрымліваю ". 1 Карынфянам 13: 1-3

Хрысціянская царква здзівілася б таму, хто мог бы размаўляць на мовах усіх людзей на зямлі і анёлаў на небе. Яны былі б ашаломлены тым, хто разумее ўсе таямніцы і валодае ўсімі ведамі. Яны былі б здзіўлены тым, хто верыў, што можа перамяшчаць горы. Іх прынізіў бы той, хто аддаваў убогім усё, што ў іх было, і аддаваў іх цела агню. Пастыры па ўсёй краіне будуць стаяць у чарзе, каб гэты чалавек гаварыў у іх царкве. Яны будуць прасоўваць наведвальнасць гэтага чалавека ва ўсіх даступных сродках масавай інфармацыі.

Павел сказаў нешта яшчэ больш узрушаючае, чым здольнасці гэтага асаблівага чалавека. Павел сказаў, што калі гэты чалавек можа рабіць усё гэта, але не мае любові, ён будзе толькі "гулкім гонгам альбо грукатам цымбал". Павел сказаў, што яны будуць "нічога" і "нічога не выйграюць". Гэта моцная мова, але Бог сур'ёзна ставіцца да гэтага. Яго акцэнт зроблены на любові. Без гэтага ніводная царкоўная праграма нічога не варта. Любая мультымедычная кампанія па прыцягненні мноства людзей у дзверы царквы нічога не варта без кахання. Такім чынам, як мы можам вымераць, ці з'яўляецца наша царква "любячай" царквой? Павел дае нам вымярэнне ў тым самым кантэксце. Паглядзіце наступныя вершы.

«Каханне цярплівае, каханне добрае. Гэта не зайздросціць, не хваліцца, не ганарыцца. Гэта не груба, яно не шукае сябе, яго лёгка раззлаваць, яно не ўтрымлівае запісаў крыўд. Каханне не радуе злу, але радуецца праўдзе. Ён заўсёды абараняе, заўсёды давярае, заўсёды спадзяецца, заўсёды настойвае. Каханне ніколі не падводзіць ». 1 Карынфянам 13: 1: 4-8

Гэта жорсткая вымяральная палачка! Хіба нашы людзі цярплівыя і добрыя? Яны зайздросцяць ці хваліцца? Ці ганарацца яны? Хамства? Шукаць сябе? Лёгка раззлаваць? Ці вядуць хрысціяне ўлік крыўд іншых вернікаў? Ці радуюцца яны злу ці радуюцца праўдзе? Ці вернікі абараняюць адзін аднаго, давяраюць адзін аднаму, спадзяюцца адзін на аднаго, настойліва адно на аднаго? Як наконт царкоўных лідэраў? Як яны "адпавядаюць" Божым стандартам?

Бог даў нам высокі ўзровень, але ён не занадта высокі. Гэта цудоўны стандарт, якога мы можам дасягнуць пры дапамозе Святога Духа. Ён Той, Хто можа дапамагчы нам стаць усім, чым Бог хоча, каб мы былі. Павел вучыў Царкву, што «плён Духа - гэта любоў, радасць, мір, цярдлівасць, дабрыня, дабро, вернасць, мяккасць і самакантроль. Супраць такіх рэчаў няма закону. Тыя, хто належыць Хрысту Ісусу, укрыжавалі грэшную прыроду з яе страсцямі і жаданнямі. Паколькі мы жывем паводле Духа, будзем ісці ў нагу з Духам. Не будзем ганарыцца, правакаваць і зайздросціць адзін аднаму ». (Галатаў 5: 22-26) Дазвол Святому Духу быць Богам у нашых сэрцах і розумах прывядзе нас да сапраўднага вымярэння, якое Бог мае для сваёй Царквы, Цела Хрыста.

Павел сказаў эфескім хрысціянам: "Прыкладайце ўсе намаганні, каб захаваць адзінства Духа праз мірныя повязі". Адзінства - адно з вымярэнняў Бога для Яго Царквы. Касцёл у гэтым не дасягнуў. Колькі канфесій мы налічваем сёння як частка Цела Хрыста? Колькі асколачных асацыяцый у нас у гэтых канфесіях? Гэта такая ганьба, бо ў хрысціян ёсць столькі прычын, каб быць адзінымі.

«Ёсць адно цела і адзін Дух - гэтак жа, як вы былі пакліканы да адной надзеі, калі вас паклікалі - адзін Пан, адна вера, адно хрышчэнне; адзін Бог і Айцец усіх, які над усімі і праз усіх і ва ўсіх ". Эфесеянаў 4: 3-6

З чаго пачынаецца "Адзінства цела"? Пачынаецца з самага пачатку - «Як вязень Пана, я заклікаю вас жыць жыццём, вартым паклікання, якое вы атрымалі. Будзьце цалкам сціплыя і далікатныя; будзьце цярплівыя, мірыцца адзін з адным у любові". (Эфесеянаў 4: 1-2)

Перш чым Павел сказаў хрысціянам у Эфесе прыкласці максімум намаганняў, каб захаваць Адзінства Духа, ён сказаў ім «жыць жыццём, вартым паклікання, якое вы атрымалі». Ён сказаў ім, каб яны былі "цалкам сціпымі і далікатнымі". Ён сказаў ім, "будзьце цярплівыя, нясучы любоў адзін да аднаго". Адзінства - гэта не тое, што мы можам лёгка атрымаць або ўтрымаць. Павел сказаў, што нам трэба "прыкласці ўсе намаганні", каб захаваць Адзінства Духа.

Што такое адзінства? Грэчаскае слова - henoteta. Гэта азначае "аднагалоснасць, згода". У нас сёння няма адзінагалосся і згоды ў Цэле Хрыстовым і не будзе яго мець, пакуль мы не будзем "цалкам сціпымі і далікатнымі". Адзінства не адбудзецца, пакуль мы не будзем "цярплівымі і любоўнымі".

Як атрымаць адзінства ў Цэле Хрыста? З чаго гэта пачынаецца? Пачынаецца са мяне. Усё пачынаецца з вас. Мы можам дамовіцца пра тое, што Бог кажа, што хоча, каб мы рабілі. Мы можам мець аднадушнасць адносна таго, што Бог кажа, што гэта "важныя" рэчы. Калі два чалавекі могуць дамовіцца, магчыма, могуць пагадзіцца чатыры чалавекі. Калі чатыры чалавекі могуць пагадзіцца, магчыма, могуць пагадзіцца восем чалавек. Калі восем чалавек могуць

пагадзіцца, магчыма, шаснаццаць чалавек могуць пагадзіцца і г. д. Можа здарыцца адзінства, калі мы ўсе хочам таго, чаго хоча Бог.

Ці лёгка ўзнікае адзінства? Гэта прыходзіць без ахвяраў? Ці лёгка ўтрымліваць? Не! Павел дае зразумець, што мы павінны "прыкласці максімум намаганняў", каб захаваць адзінства ў мірных сувязях. Грэчаскае слова - *spondazontes*. Гэта азначае "спяшацца, быць ахвотным, быць старанным, рабіць усё магчымае". Адзінства столькі каштуе для Бога. Ён хоча, каб мы былі ахвотнымі і руплівымі і прыклалі ўсе намаганні, каб "захаваць адзінства Духа праз мірныя повязі".

Звярніце ўвагу, што "адзінства", якое Бог хоча, каб мы так шмат працавалі, каб яго захаваць, не з'яўляецца нашай ідэяй адзінства. Не. Гэта адзінства Божага Духа, якое Ён хоча, каб мы імкнуліся захаваць. Я назіраў, як хрысціяне ставяцца да сваёй мясцовай царквы так, быццам "ёй" належаць. Я бачыў, як хрысціяне змагаюцца з мізэрнымі і няважнымі праблемамі ў цэрквах, бо думалі, што яны абараняюць "сваю" царкву. Эй! Гэта не ваша царква. Гэта не іх царква. Гэта не мая царква. Гэта Божая Царква! Хрыстос памёр за Царкву. Ён купіў яго Найвышэйшай цаной сваёй крыві! Яму гэта належыць! Ён Уладар усіх. Ісус з'яўляецца Галавой Яго Цела, і тое, што Ён хоча, гэта тое, каб хрысціяне прыклалі ўсе намаганні, каб захаваць адзінства Яго Духа праз мірныя повязі.

Адзінства - гэта згода - згода з Богам і Яго Словам. Гэта таксама згода з Божым народам Слова - іншымі вернікамі. Гэта пагадненне заключаецца ў мірных сувязях. Мір з'яўляецца абавязковым фактарам адзінства. Гэта не свет, які паходзіць ад сляпога падпарадкавання альбо недахопу ведаў. Гэта мір, які паходзіць ад сэрцаў, сплеченых разуменнем таго, кім мы былі "ў" Хрысце. Гэта мір, які адбываецца ад усведамлення кошту нашага збаўлення для Бога. Гэта свет, які паходзіць ад ведання праблемы, з якой сутыкаецца кожны з нас як членаў Цела Хрыста.

Бог вымярае кожную царкву Сваім адкрытым Словам. Бог сказаў хрысціянам: "Пазбаўцеся ад усякай горычы, злосці і гневу, бойкі і паклёпу разам з любой формай злосці". Ён сказаў хрысціянам: "Будзьце добрымі і спагадлівымі адзін да аднаго, прабачаючы адзін аднаму, як і ў Хрысце Бог дараваў вам". Бог сказаў хрысціянам пераймаць Яго "як вельмі любімых дзяцей і жыць любоўным жыццём, як Хрыстус нас палюбіў і аддаў сябе за нас як духмяную ахвяру і ахвяру Богу". Бог нагадаў усім хрысціянам, што яны калісьці былі "цемрай, а цяпер вы святлом у Госпадзе". Бог сказаў хрысціянам «жыць як дзеці святла». Бог сказаў хрысціянам, што «плён святла складаецца ва ўсіх дабротах, праведнасці і праўдзе». Бог сказаў хрысціянам «даведацца, што спадабаецца Пану». (Эфесеяў 5: 1–10) Гэта наша мэта як членаў Цела Хрыста: даведацца, што спадабаецца Госпаду, і потым зрабіць гэта.

Цікава чытаць лісты Паўла да Цімафея і Ціта, каб убачыць, што ён сказаў ім пра Божы вымярэнне царквы. Мы знаходзім духоўнае кіраўніцтва, якое "вышэй за дакор". Мы бачым лідэраў, якія "павінны быць" памяркоўнымі, самакантролем, рэспектабельным, тым, хто любіць добрае, справядлівае, святое, дысцыплінаванае, мае добрую рэпутацыю ў старонніх, гасцінны, здольны вучыць, не аддаецца п'янству, не гвалтоўны, але далікатны, не сварлівы, не знерваваны, не запальчывы, не аматар грошай, нядаўна пераўтвораны, бездакорны, не адкрыты для таго, каб быць дзікім і непаслухмяным, здольным добра кіраваць уласнай сям'ёй і бачыць, што яго дзеці слухаюцца яго з належнай павагай. Кіраўнік царквы "павінен цвёрда трымацца надзейнага паслання, як яго вучылі, каб ён мог падбадзёрваць іншых разумнай дактрынай і абвясціць тых, хто супраць". Гэта высокі парадак, але гэтага хоча Бог у сваёй Царкве. Бог вымярае царквы кіраўніцтвам.

Бог таксама вымярае царквы тымі, хто служыць ім. Павел сказаў Цімафею і Ціту, што дыяканы павінны быць людзьмі, вартымі павагі, шчырымі, не захапляцца вялікім віном, не гнацца за несумленнай выгадай, з чыстым сумленнем трымацца глыбокіх ісцін веры, добра кіраваць сваімі дзецьмі і хатнімі гаспадаркамі. , тады калі супраць іх няма нічога, яны могуць служыць дыяканаўмі. "Гэтак жа іх жонкі павінны быць жанчынамі, вартымі павагі, не злоснымі балбатунамі, але памяркоўнымі і ва ўсім вартым даверу" Бог хоча, каб хрысціяне служылі Яго Царкве з любоўю і належным чынам.

Бог вымярае царквы людзьмі ў ім. Касцёлы складаюцца з асобных людзей, якіх Бог любіць усім Сэрцам. Як Бог вымярае асобных хрысціян? Павел сказаў Ціту нагадаць вернікам "быць падпарадкаванымі кіраўнікам і ўладам, быць паслухмянымі, быць гатовымі рабіць усё добрае, нікога не паклёпнічаць, быць мірнымі і ўважлівымі і праяўляць сапраўдную пакору да ўсіх людзей". Ён сказаў Ціту, каб "навучыў пажылых людзей быць памяркоўнымі, вартымі павагі, самакантролем і гучаць у веры, любові і вытрымцы". Павел сказаў Ціту: "Навучыце пажылых жанчын быць паважлівымі ў тым, як яны жывуць, не быць паклёпнікамі і прыхільнікамі вялікай колькасці віна, але вучыць добраму". Гэта важна, таму што пажылыя жанчыны ў царкве могуць "навучыць маладых жанчын любіць сваіх мужоў і дзяцей, быць самакантролем і чыстымі, займацца дома, быць добрымі і падпарадкоўвацца мужам, каб ніхто не зняважыць слова Божае ». Павел сказаў Ціту: «заахвочвайце юнакоў да самакантролю. Ва ўсім паказвайце ім прыклад, робячы тое, што добра. У сваім выкладанні праяўляйце цэласнасць, сур'ёзнасць і абгрунтаванасць прамовы, якія нельга асуджаць, каб тыя, хто супраць вас, маглі саромецца, бо не маюць пра нас нічога дрэннага сказаць ». Павел сказаў Ціту вучыць рабоў "быць падуладнымі ва ўсім, імкнуцца дагадзіць ім, не размаўляць з імі і не красці ў іх, але паказаць, што ім можна цалкам давяраць, каб у кожным такім чынам, яны зрабляць вучэнне пра Бога нашага Збаўцу прывабным ". Павел сказаў Ціту «падкрэсліць гэта, каб тыя, хто давяраюць Богу, былі асцярожныя, каб прысвяціць сябе добраму. Гэтыя рэчы выдатныя і выгадныя для ўсіх “.

Як нашы царквы вымяраюцца ў вачах Бога? Які «рост» шукае Бог у сваіх царквах? Бог хоча "лічбы?" Няма сумневу, што Бог кожны дзень дадае людзей да сваёй Царквы. Божае Слова вучыць, што Ён любіць згубленых і звяртаецца да іх праз хрысціян, якія падзяляюць Евангелле Яго Міласці. Але ці так мы вымяраем сябе і свае царквы: толькі лічбавым ростам?

Паглядзіце, як Павел, Апостал Божай Любові і Ласкі, маліўся за членаў Цела Хрыста:

«Я малюся, каб са свайго слаўнага багацця ён умацаваў вас моцай сваім Духам у вашай унутранай істоце, каб Хрыстос мог жыць у вашых сэрцах праз веру. І я малюся, каб вы, укаранёныя і ўкаранёныя ў любові, змаглі разам з усімі святымі зразумець, наколькі шырокая і доўгая, высокая і глыбокая любоў Хрыста, і ведаць гэтую любоў, якая пераўзыходзіць ведаць - каб вы можа быць напоўнена па меры ўсёй паўнаты Бога ". Эфесеянаў 3: 16-19

Вось так Бог вымярае сваіх дзяцей мілаты. Ён хоча, каб мы былі моцнымі праз Яго Духа ў нашай унутранай істоце. Ён хоча, каб Хрыстус мог уладкавацца і стварыць дом (катойкесай) у нашых сэрцах дзякуючы веры. Бог хоча, каб Яго дзеці ўкараняліся і ўмацоўваліся ў любові і мелі сілу разам з усімі хрысціянамі зразумець велізарную любоў Хрыста. Ён хоча, каб мы спазналі непаўторную любоў Хрыста, пастаянна выпрабоўваючы яе (гнонай). Бог хоча, каб хрысціяне былі напоўнены ўсёй Яго паўнатой. Гэта таямніча, дзіўна і цудоўна! Самае галоўнае, што Бог хоча.

Хрыстос "у" вы будзеце вымяраць вас. Хрыстос "у" вы навучыце вас, як трэба

вымераць іншых. Ён пакажа вам свой шлях.

«Такім чынам, як абраны Богам народ, святы і любімы, апранайцеся ў спагаду, дабрыню, пакору, далікатнасць і цярдлівасць. Цярпіце адзін аднаго і даруйце любыя скаргі адно на аднаго. Прабачце, як Гасподзь дараваў вам. І над усімі гэтымі цнотамі апранаецца любоў, якая звязвае іх усіх у дасканалы аднасці. Хай у вашых сэрцах пануе мір Хрыстовы, бо як члены аднаго цела вы былі пакліканы да міру ". Каласянаў 3: 12-15

Няхай сёння ва ўсіх нашых сэрцах пануе мір Хрыстовы. Памятайце - нас паклікалі да міру.

Святая Біблія, Новая міжнародная версія®, NIV® Аўтарскае права © 1973, 1978, 1984, 2011, Biblica, Inc.® Выкарыстоўваецца з дазволу. Усе правы абаронены ва ўсім свеце.

Аўтарскае права © 1990-2020 Міністэрства GraceLife